

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Larsen: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard sagde, at jeg ikke kunde vide, om der ikke var Grundlag for de mest forskelligartede Vurderinger inden for de forskellige Provinsbyer, for Storkøbenhavns Omraade og ogsaa paa Landet. Jeg ved udmærket vel, at man siger, at ved den 8de almindelige Vurdering var der visse Steder, hvor Vurderingen var sat for lavt. Men selv om dette er rigtigt, opstaar der alligevel en Uretfærdighed. De paagældende Grundejere er dog ikke Skyld i, at de derved faar for stor en Stigning, for det gør de altsaa; det er ikke deres Fejl; de lider noget ved det, og de lider uretfærdigt. Men derudover vil jeg gerne sige, at naar jeg fremførte saa mange Tal — og kunde have medtaget mange flere —, var det for at vise, at fra By til By af samme Størrelse og af samme Type i dette lille Land er Forskellighederne i Stigningsprocenterne saa store, at de ikke kan forklares paa anden Maade end ved, at man som grundlæggende Princip har benyttet forskellige Fremgangsmaader og paa det ene Sted har været mere tilbøjelig til at sætte Stigningen højt end paa det andet. Det er dette, jeg har peget paa, og jeg har tilføjet, at der var i og for sig ikke noget at bebrejde Ligningsmyndighederne, fordi Ligningerne i tidligere Aar var foregaaet under relativt rolige Forhold, hvor man kunde rette paa Smaating, medens Aaret 1945 med alle de Omskiftelser, der havde fundet Sted, var et nederdrægtigt Tidspunkt at vurdere paa og Ligningen dengang et nederdrægtigt Arbejde at inkludere sig paa. Og saa siger jeg: Naar Forskellen er saa stor, nytter det ikke, at man vil prøve paa at forsvare dette hverken paa den ene eller paa den anden Maade, men man maa være villig til at gaa Sagen grundigt efter; og det har jeg for øvrigt et meget bestemt Indtryk af, at de højere Ligningsmyndigheder ogsaa vil.

Tesdorpf: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard tog to Yderpunkter til Belysning af Virkningen af mit Forslag, Enken med de 25 000 Kr. og Manden med Millioner. Selvfølgelig er ethvert Forslag vanskeligt at forsvare, naar man tager

Yderpunkterne. Men jeg synes, at det bliver ved med at være rigtigt, selv om man tager Yderpunkterne. Det ærede Medlem glemmer, at Enkens Penge ved Ydelsen af disse 5 pCt. ogsaa forhaabentlig skulde blive i alt Fald 5 pCt. mere værd. Hvis ikke Pengene for dem, der yder denne Skat — og ogsaa for dem, der ikke yder den —, skulde blive mere værd, kan jeg ikke se, at Eengangsskatten har noget Formaal.

Den højtærede Finansminister sagde, at det var rigtigt, hvad jeg havde sagt, at Staten ved at tage Skatten særlig af de store Formuer fremfor at tage den ogsaa af de mindre og middelstore Formuer vilde lide et Skattetab, men paa den anden Side vilde de Personer, der yder Skatten af de store Formuer, jo derved komme til at lide mindre ved denne Eengangsskat. Det er rigtigt indtægtsmæssigt set; men selv om Indtægten ikke bliver mindre af den Grund, vil jo alligevel Driftsmidlerne blive mindre, og det er ikke uvæsentligt i denne Forbindelse.

Saa rettede den højtærede Finansminister det direkte Spørgsmaal til mig, om jeg troede, at det Forslag, jeg tillod mig at stille, vilde forhindre, at Tjenestekarle fik 3 000 Kr. i Løn. Jeg kan kun sige, at jeg tror i hvert Fald, der er mere Chance for, at mit Forslag vilde gøre det end det foreliggende Lovforslag. For lige saa vel som det er muligt at danne en Arbejdsgiverforening, der søger at bremse Lønningerne, vil det være muligt at danne en Forening af Eengangsskattebetalere til at forhindre, at Lønningerne kommer op i urimelige Højder. Jeg mener i det hele taget, at hvis man med et Forslag om Eengangsskat ønsker at hindre Inflation, maa der være større Udsigt til, at Maalet naas ved, at mange betaler den, end ved, at faa betaler den.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Tesdorpf mente, at jeg tog Yderpunkterne. Det gjorde jeg nu slet ikke, hverken nedefter eller opefter. Men i øvrigt er Forholdet netop dette, at man ved at tage Yderpunkterne ofte som i et Lynglimt ser, hvad det er, man er i Færd med at brygge sammen. Mellem disse Yderpunkter, som